

# Musevisa

(Første vers)

D  
Når nettene blir lange og kulda setter inn  
A D A  
så sier vesle musemor til ungeflokken sin:  
D  
"Hvis ingen går i fella, men passer seg for  
den,  
A D  
skal alle sammen snart få feire jul igjen!"

(Refreng)

G D  
Heisann og Hoppsann og fallerallera!  
A D  
Om julekvelden da skal alle sammen være  
glad!  
G D  
Heisann og Hoppsann og fallerallera!  
A D  
Om julekvelden da skal alle sammen være  
glad

(Andre vers)

Ja musemor er flittig, hun tar et stykke kull  
og sverter tak og vegger i sitt lille  
musehull,  
mens barna feier golvet og danser som en  
vind  
og soper borti krokene med halen sin.

(Refreng)

(Tredje vers)

Omsider kommer kvelden som alle venter  
på  
og musefar han trekker fram en støvel  
uten tå,  
den pynter de med spindellev og  
småspiker og sånn,

og så putter de en flaskekork i hempa  
på'n.

(Refreng)

(Fjerde vers)

Og musefaren sier: "Nå skal vi danne ring,  
la støvelen stå i midten, så går vi rundt  
omkring.  
Vi gir hverandre halen som vi kan leie i,  
og en og to og tre, og så begynner vi!"

(Refreng)

(Femte vers)

Og julematen deres, det er ei lita nøtt,  
og så et stykke dropspapir for dem som  
liker søtt.  
Og musemor har stillet opp en fleskebit på  
skrå,  
og den får alle sammen lov å lukte på.

(Refreng)

(Sjette vers)

Ja musebestemora er også kommet inn,  
nå sitter hun og koser seg i gyngestolen  
sin.  
Det æ'kke orntlig gyngestol, d'er no' som  
alle vet,  
hun sitter der og gynger på en stor potet.

(Refreng)

(Syvende vers)

Så hopper de, så danser de, så traller de  
en stund,  
til musefaren sier: "Det er best vi tar en  
blund."  
Og ungene de legger seg, mens pappa  
holder vakt,  
men selv i søvne traller de i hoppsa-takt:

(Refreng)

(Åttende vers)

Og bestemora gjesper, og sier slik som så:

"D'er morosamt med jula, for dessa som

er små,

og hvis ingen går i fella, men passer seg

for den,

skal alle om et år få feire jul igjen!"

(Siste refreng)